

את פיתרון התשבץ יש לשלוח לת.ד. 136, תל-אביב, ולציין על גבי המעטפה: "תשבץ 1769, בין הפותרים יוגרלו פרסי ספרים."

מאונך:

- 1 ספינה, 2 מחצית היממה, 3 פרוסת לחם, 4 רופא מנתח, 5 נואם, 6 צד מערב, 7 קו בין שמים וארץ, 8 בירה ערבית, 9 עוף הניזון מדגים, 10 גיבור ציד תנ"כי, 11 האבר הנקי של הפרח, 12 מץ, 13 תירוש, 14 ארגון ארצישראלי, 15 שנת ה'רס"ט, 16 סופר ועסקן ציוני, 17 מחבר "מחשבות ומעשים", 18 מדינה צפונית, 19 שוכנה בירושלים, 20 תופעה ביחסי עבודה, 21 לארית בארץ, 22 מספר סידורי, 23 גא אפריקאית, 24 ענק בעל 35 עומד על נפשו, 25 חרם בלעז, 26 קיבוץ בצפון הארץ, 27 כל אשה טוענת שנתברכה בכזה שישי, 28 נזול לכתובה, 29 אחת האמהות, 30 גוסר, 31 עיר בסקוטלנד, 32 בירה אירופית, 33 עושר, 34 כסף רב, 35 "היושב ראש", 36 זן ממקומו, 37 המהלך האחרון במשחק השח.

מאונך:

- 1 ארגון טרור, 2 מוכר המערך לשעבר, 3 מחלת ילדות, 4 נערך בשבוע שעבר ע"י חיל האוויר, 5 אינו כבוד, 6 בודד, 7 גלמוד ללא בניים, 8 פררגרטיה, 9 שלט ביד חזקה, 10 מגבת, 11 תבע בתוקף, 12 חיי במים, 13 נחל בארץ, 14 תו נגיני, 15 ציפה, 16 יחל, 17 אחד המולות, 18 לבוש ראש נשי מסורתי בספרד, 19 מכוניו השטן, 20 שופט בבית המשפט העליון, 21 שאינו לח, 22 תרבות קדור מה באי כרתים, 23 עומד על נפשו, 24 גמול לעושה רע, 25 מידת לח, 26 מבני עמודים, 27 הפיכה לחדש, 28 מנגינה פלסטינית, 29 מודח, 30 מוזיקה חדישה, 31 עיר הוואלי-סום, 32 חלוטה ברותחין, 33 כוב, כחש, 34 כסא נמוך, 35 ראש ממשלה מורה תיכונית, 36 עוף לילי, 37 מלך רומאי.

זכו בפרסים

ואלה הקוראים אשר פתרונותיהם זיכו אותם בהגרלה ב- פרסי ספרים:

- פרסי חשבץ: חשבץ מס. 1758: סמל יעקב מישורי, דואר צבאי 2278, צה"ל, ארז זיו, גוש חלב 9, תל-אביב, בנימין רוזנפלד, צ'רניובסקי בתים, 26. חשבץ מס. 1759: רמי ובר, אליעזר הלוי 11, ירושלים, עליזה יוסף, רחוב יפו 75, חיפה, בת-אל אבשטיין, סמולנסקי 12, תל-אביב. חשבץ מס. 1760: משה מרק, קיי-בוכס חשבונים, חבל כרמים, דורה ברטל, הרח 11, אפקה, תל-אביב, מנחם יבנאי, הביניים 39, רמת-גן. חשבץ מס. 1761: אריה לב, סוקר לוב 12, רמתגן, פנחס בוכריס, צלק 45, קריית-גת, אברהם שקלוביץ, וילסון 1, תל-אביב. חשבץ מס. 1762: שולמית רוזן, ת.ד. 32 קריית-שמונה, צבי איויר, שושנת יבנה 37, רחובות. חשבץ מס. 1764: ניצה אסנין, מאפו 2 א' חיפה, אבי פנו, שיכון רמט 10/37, לוד, רעיה פישמן, שינקין 62, גבי עתים. הפרסים יישלחו לזוכים בדואר.

(החשבן ממעמד 29)

ולגרום לו להעיד עדות שקר - ועלייה כך היטענה את בית-המשפט, וקברה הו"רים ונער צעיר חיים."

ראש כנופייה

ב רוע בעצם החליטה המשטרה לעי לות דווקא על איתן היא? לטענת האב, במכתבו, יש לו גם הסבר לזה: פעולת המשטרה באה כנקמה על שאיתן הגיש תביעה נגד המשטרה, על כי עור התוף באווננו נקרע, לאחר מכות שקיי בל משוטרים. האם צירוף האב בנקודות שהעלה במכי תבו - או אלה רק זעקות-כאב הסרות הדיגיון של אב נפגע? זאת, יחליט בית המשפט העליון, כאשר ידון בעירעור שיו"גש בשם הגידון-למאסר-עולם. אך בינתיים, ייתכן שאפשר להיעזר כלי שהו - בהבנת דמותו של הנאשם. בפסק-הדין, תיארו בית-המשפט את איתן חייא כך: "למרות גילו הצעיר, היה הנאשם איש העולם התחתון וראש כנופיית עבריינים צעירים, אשר התרכזו סביבו כמנהיגם. כנופייה זו עסקה בפריצות ובגניבות. איתן עסק גם במכירת שלל הגניבות."

ג'וקים בראש

ז ולם לא תמיד היה איתן כזה. אמו ובני משפחתו הגיעו לארץ מעיר ראק לפני עשרים שנה. אביו, סוחר אמיד שסייע רבות לעליית יהודי ארצו, התעכב כדי לחסל את עסקיו ולמכור את אדמור תיו הרבות. הוא לא הספיק להימלט, נעצר, וכל רכושו הוחרם, כאשר שוחרר ועלה לארץ, מצא את פרנסתו, מאז ועד היום, כפועל פשוט. בנו איתן היה תלמיד מצטיין, אך "עם ג'וקים בראש", כפי שזכרה אחת המורות. בדיקה ושובב, נלקח, כאשר היה ביסודי, לבדיקה פסיכולוגית, מאחר שנטה שלא להישמע למיסגרות. תוצאות הבדיקות: "איתן בסדר גמור. הילד דורש רק תשור מת-לב, ויש לדבר אליו ללא תוקפנות." כאשר סיים את כיתה ח', גרשם לתיכון ערב, כאן, חלה ירידה ברמת-לימודיו. העובדה שנאלץ להפסיק את מסלול הלימודים המקובל, גרמה לו בושה, הוא חדל ללמוד, החל עובד.

היתקלות עם המשטרה

ל מרות גילו הצעיר, נתגלה כעובד חרוץ ונאמן. עד מלחמת ששת הימים, והוא בן 15, עובד אצל קבלן שהקים גדרות-ביטחון עבור צה"ל. איתן השתכר אז כ-12 ל"י ליום. לא היה מאושר ממנו, כאשר נסתיימה המלחמה, נסתיימו הדידרות. איתן עבר ללמוד ליטוש יהלוגים מים. מזלו הרע רדף אחריו: כעבור זמן מה, פשט המפעל את הרגלו, עקב המצב הירוד בענף. איתן, ער לדברים שהולכים טוב, החל עובד בהרכבת אנטנות טלוויזיה. תחילה כשכיר, אחר כעצמאי, השתכר כסף טוב. היה זה אז שהצרות החלו. איתן קנה לעצמו אופנוע, זילזל בדידות-התנועה ש-קיבל, לא שילם את הקנסות - עד שהשוטרים באו לעוצרו. כך החלו החרי כוכים הראשונים עם המשטרה: איתן היה נמנע מלבוא הביתה - והשוטרים היו מחפשים אחריו.

לבדרי הרוכבים, עזב איתן את הבית מאמת המשטרה, עבר לגור באחלה ב"חורשה. כתוצאה מאורח-חיי החדש, נדר בקו אליו חברים שונים - לא תמיד רצויים במיוחד. כך או כך, קביעת בית המשפט, לפיה הפך איתן לראש-כנופיית עבריינים צעירים, לא ניתן להם כלל. יחד עם זאת, כאשר הובא איתן להא-רכת מעצרו, כחשוד ברצח חרד, בפני השופט-החרון כאותו יום, ברויס רפפורט, הגיב השופט: "שוב פעם איתן? אולם כאשר שמע השופט במה מואשם החשוד הפעם, לא יכול היה להסתייך את תדהמ תפו: "אני הרי מכיר איתן מדברים אחרים. מה לך ולרצח?" היתה זו שאלה שנשאלה עליידי רבים.

במדינה

דרכי אדם

ותיק מפני עולה תוציאו

אהרון כמרי בא לגור בכפר חב"ד לפני 15 שנה, מיד לאחר עלייתו ארצה מ"סוריה. הוא רכש מהרב אברהם ברברמן, או ראש הוועד, שבעה דונם קרקע. בנה לו בית, והאמין שמצא לו פינה למחייתו בארצו החדשה. עד לפני חודשים מספר, או, גילה כמרי, יוצא-סוריה בודד בתוך כפר מלא וזווזיו, כי מנסים לסלקו מהכפר: "הוועד המקומי בכפר חב"ד, וכן שכני אברהם מייזליש, מצייקים לי ומגסים לצה"צם את פעילותי החקלאית, כדי לאלץ אותי לעזוב את המקום," הצהיר בתביעה שהגיש לבית-המשפט. **מעשים** ל"א חינוכיים. לטענתו של כמרי, חיבל מייזליש - שהוא לא רק חב"דניק טוב, אלא גם מורה בכפר - בנוסיעותיו, הרס לו את הלול, כשלושים עצי פרי, ואף גידר לעצמו חלק משיט חו שלו, של כמרי. אחרי שהמשטרה השתמטה, פנה כיהור די טוב, לרבי מלובביץ, שהמליץ שית-אור בסבלנות. כמרי התאור, עד שנגמרה לו הסבלנות. זה קרה, כאשר לדבריו המשדך השכן מהרחבת גבולו, החל מכי שיר את הקרקע, שלקה מכמרי, לבנייה. כמרי פנה לבית-המשפט. **הצעה** בגובה. מדוע החלה ההת-עללות המפתיעה בשכן וותיק? לדברי כמרי, הציע לו ועדה-כפר לעזוב את המקום - ולקבל הלוואה של 17 אלף ל"י תמורת זה.

ומדוע ירצה ועד-הכפר לנשלו מביתו? גם לכך תשובה למתיישב הוותיק: מפני שוועד-הכפר גיבש ואכנית להביא לכפר עולים בעלי-אמצעים מארצות-הברית, ש יעזרו בהונם לשיפור מצבו הכלכלי של הכפר, לשם כך, יש לפנות להם מקום: את מקומם של הוותיקים.

הווי שמונה פצועים

הרוג אחד

מרינה לוי, תושבת יפו, היתה מסוכסכת זה שנים עם שכנה, ורובבל מרקוביץ. לטענתה, היווה מרקוביץ, רווח מודקן בעל אמצעי-קיום לא-ברורים, אך נאותים, השפעה רבה על בעלה, אלברט. השבוע, בעקבות מקלחת מילולית שהצ-ליפה מרינה במרקוביץ - בקול גדול, ולהנאתם הרבה של כל השכנים - החליט השכן להגיב. תגובתו היתה מיר חדת במינה: הוא נעמד מל מלונתו של כלכיהואב הענק של מרינה, החל נובח לעומתו ומתגרה בו. הכלב הרגו השביב נבניחות-אימים והשתולל, כשהוא מתאמץ לנתק את השרשרת הכובלת או תו ולהסתער על האיש שהציק לו. מרינה, שאהבה את הכלב אהבת-נפש, השתוללה לא פחות, אך לא העיזה לשח-רר את הכלב, בידעה לבטח כי אם יתנפל על השכן, הוא עלול להורגו.

נקמת הכבוד. באיתה פתאומיות בה החלה - נסתיימה האצנה, לפתע, נפל הכלב על הארץ. אם נקט את צווארו, במאמצי השתוללותו, או קיבל שבץ-לב - קשה לדעת. דבר אחד ברור: הוא מת על מיסרתו. מרינה הסתערה על שכנה, שקפא על עומדו נדהם, כנמרה שלופת ציפור-ניים. תוך שנייה, אדמו פניו מדם. מרקו"בין התעורר, הבנים למרינה אגרוף בכתן. מרינה התמוטטה. שני שכנים חשו בטען את כבודה. שני שכנים אחרים מיהרו להציל את מרקוביץ, תוך שישים שניות, היו כשלושים מגברי ונשי הרחוב השטק, היורד אל הים, משתתפים ערים במאבק גנרלי נמרץ, במיטב מסורת המערב הפרוע, כשנגעו הרוחות, נזקקו חמישה גברים ושלוש גברות לטיפול רפואי ר מרינה לזריקת הרגעה. בסטם נרדמה, עוד הבטיחה: "אני ארצח אותה, את הרוצח הזה". המשך יבוא, כנראה.